

SHBM-overzicht: OCF, ICF en FCF

Een verhullend SHBM-overzicht heeft in de praktijk weinig zin. Ook weinig zin hebben de in de theorie genoemde *korte* SHBM-overzichten, die per definitie maar een deel van het geheel beschrijven. Daarom kunnen ze a priori geen goed inzicht geven. Eis altijd *lange* SHBM-overzichten, hoe het in de literatuur ook wordt genoemd, het complete verhaal. Alles. In detail. Elke cent, in en uit. En begin niet onder- maar bovenaan de verlies- en winstrekening. Niet de winst plus de afschrijvingen, waar zoveel theorieboekjes mee beginnen, want dan verdwijnt meteen een heleboel buiten het gezichtsveld.

Tel de gefactureerde omzet (bovenaan de verlies- en winstrekening) op bij wat de debiteuren (zie vorige balans) waren. Stel, dat geen enkele debiteur ook maar een cent heeft betaald, dan moeten de debiteuren thans die optelsom zijn. De debiteuren zijn echter (zie huidige balans) wat ze zijn. Trek dat af van de optelsom en het verschil zijn de blijkbaar ontvangen betalingen van de kant van de debiteuren; eventueel zijn daarbij nog afboekingen op niet-betalende debiteuren te verrekenen.

Idem, al die andere posten. Kijk wat het was. Stel, er schuift geen cent.

Wat moet het dan nu zijn? En het is? Ergo, de daadwerkelijke geldstroom moet afgezien van complicaties het verschil zijn.

Het gaat erom de geldstromen duidelijk in beeld te brengen!

In de literatuur wordt melding gemaakt van een "modern" kasstroomoverzicht ter vervanging (...?) van de "ouderwetse" Staat van Herkomst en Besteding der Middelen. Bij de opstelling c.q. presentatie van dit overzicht of deze staat wordt onderscheid gemaakt tussen de directe en de indirecte methode. De directe methode geeft een samenvatting van het kas- en giroboek: de echte geldstromen. De indirecte methode beperkt zich tot mutaties van balansposten. Het gaat echter niet om die mutaties maar om de oorzaken ervan! De indirecte methode zet zichzelf buitenspel en voert hoegenaamd tot niets. Kan dus geen kwaad. Geen wonder dat vrijwel alle ondernemingen in hun te publiceren jaarrekeningen gebruik maken van deze weinig inzicht verschaffende indirecte methode. Hier en daar is het door wet- of regelgeving zelfs verplicht gesteld. Doe dan allebei, indirect omdat het moet en direct om de geldstromen zelf te laten zien (dat kan allicht simpel worden toegevoegd in de Toelichting!). En voorts worden categorieën geldstromen onderscheiden, te weten: kasstromen uit operationele activiteiten, uit investeringsactiviteiten en uit financieringsactiviteiten, alles nader in te delen in 'normale' en 'bijzondere' kasstromen. Men kan het groeperen zoals men wil. Als het maar is en blijft wat het heet te zijn. Helaas. Bij menig zogenaamd 'kasstroomoverzicht' dekt de vlag de lading niet. Geldstromen worden maar al te vaak NIET duidelijk in beeld gebracht. Soms lijkt het er op alsof men de geldstromen aan het oog wil onttrekken. Laat u niets wijsmaken. Elke cent moet ergens vandaan komen en moet ook ergens blijven. Er zijn IN-geldstromen en er zijn UIT-geldstromen. Die moeten allemaal overzichtelijk getoond worden, onder welk 'kopje' dan ook. Over ICF en FCF bestaat vaak geen onenigheid; wel over OCF terwijl ook OCF uit een exacte calculatie volgt, conform ICF en FCF.